

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگو با فاطمه جعفری

کارگردان انیمیشن کوتاه «ده سالگی»

ظرفیت‌های استاپ‌موشن

مرز نمی‌شناسد

بگیریم یک حرف دیگر باشد، احتمالا فضای جنگل این تاثیر را گذاشته است. دکور خودش این احساس را انتقال می‌دهد. درست مثل لوکیشن در کار زنده. دیدن یک جنگل زمستانی در استودیو این حس را برای ما بیشتر می‌کند. اینکه شاید بشود کمی در حد چند ثانیه در یک انیمیشن بیشتر آن را نگاه کرد. گرچه امیدواریم احساسی از تصلب در آن برای مخاطب وجود نداشته باشد.

احساس می‌کنم انیمیشن شما جانی دوباره به کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بخشیده است. آیا همکاری خود را با این نهاد ادامه می‌دهید؟

نظر لطف شماست. به فیلمنامه جدیدی را به کانون ارائه کرده‌ایم که امیدواریم به زودی مراحل پیش تولید آن را آغاز کنیم. کار با کانون از جنبه‌های مختلف لذت‌بخش است. جایگاه کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، اهمیت دارد. گرچه هم کانون و هم ما در فضایی توأم با محدودیت‌ها پیش می‌رویم اما با تمام این اوصاف گذران و شکل‌گیری یک اثر در محیط کانون تجربه لذت‌بخشی است.

در آینده ایده یا پروژه‌ای دیگر برای کار کردن دارید؟

بله ایده‌های دیگری دارم... به قولی یک گنج‌خانه در آرزوی ساخته شدن! امیدوارم شرایط به شکلی پیش برود که بتوانیم پروژه‌هایی با شکل‌های متنوع و به فراخور نیاز کودکان امروز تولید کنیم. سنت قصه‌گویی ما در ادبیات فارسی توان پاسخ دادن به سوالات و هماهنگ شدن با نیازهای کودکان امروز را دارد حتی در این زمانه که تکنیک بر همه جنبه‌های زندگی ما مسلط شده است اما متأسفانه سهم کودکان از گیشه سینما اگر نگوییم به حساب نمی‌آید، بسیار ناچیز است و این برای کودکان ما، جامعه ما و سینمای ایران خبر خوشایندی نیست در حالی که تولید برای کودکان پر از دستاوردهای معنوی و مادی است. به هر حال تلاش ما این است که با در نظر گرفتن تمام امکانات به بهترین نتیجه دست پیدا کنیم و امیدواریم... /صباخبر

وجود دارد... درباره ظرفیت آن می‌شود گفت که هر امکانی که قصه‌نویس و سازنده بخواهند می‌تواند در استاپ‌موشن عملی شود. هر تخیلی می‌تواند مجسم شود. شما برای مثال نگاه کنید به فیلم‌های انیمیشنی که با این تکنیک چه در قطع کوتاه و چه در قطع بلند در سراسر دنیا تولید می‌شود و گاهی در اغراق‌آمیزترین حالت نمی‌توان آنها را از تکنیک‌های سه بعدی متمایز کرد اما در ایران می‌شود رفته رفته امیدوار بود. خیال باید در اندازه‌داری‌ها بگنجد و به تناسب محدود افراد متخصص در این کار حرکت کند. اما فهم ما هم از محدودیت مهم است. برای مثال محدودیتی در زیبایی اثر نیست. تاکید بر جنبه عروسکی بودن و خلاف سلیقه صاف و شبه سه بعدی مرسوم، نه یک ضعف که می‌تواند یک امکان خلاقانه باشد چنان که تلاش ما در «ده سالگی» همین بوده است. تاکید بر عروسکی بودن و دست‌ساز بودن‌شان از طرف دیگر جهان عروسک‌ها جهانی است که یکایک ما تجربه‌اش کرده‌ایم. بنابراین یک آشنایی قبلی و البته بسیار صمیمی با این جهان داریم جمع اینها ظرفیت بالایی برای کار میهنی می‌کند و مرز نمی‌شناسد.

در انیمیشن کوتاه «ده سالگی» سکوت، اتمسفر عجیبی را در اثر رقم می‌زند. با وجود اینکه درون مایه «جست‌وجو» در این اثر همواره جریان دارد. سکوت گفته شده گاهی در مخاطب تصلب ایجاد می‌کند، گاهی هم رهایی... تعریف شما از این سکوت چیست؟

پرسش بسیار جالبی است و توجه شما به این نکته برایم بسیار اهمیت دارد. راستش عمدی در برجسته کردن عنصر سکوت در کار نداشته‌ایم گرچه این عنصر در کار احساس می‌شود. از طرفی باید فضای تنهایی در سکوت پیش می‌رفت تا وجود سرزننده مرغابی به عنوان عنصر حیات‌بخش جلوه کند. ما تلاش کردیم که در روند داستان از بی‌تفاوتی، پسر تا علاقه‌مند شدن‌اش و شکستن پایش و مرگ مرغابی به فراخور روند حسی داستان با ضرب آهنگ مناسب پیش برویم اما شاید اگر جای سکوت، طمانینه در روایت را مدنظر

فاطمه جعفری کارگردان انیمیشن کوتاه «ده سالگی» به ظرفیت‌های تکنیک استاپ‌موشن و دیگر عناصر بصری و روایی «ده سالگی» که امسال در جشنواره‌ها و محافل مختلف مورد توجه کارشناسان قرار گرفته، می‌پردازد.

داستان انیمیشن کوتاه «ده سالگی» از جذابیت‌های این اثر است که سبب قدر تمند شدن آن در ارتباط با مخاطب شده... از این داستان و روایت بگویید...

داستان انیمیشن «ده سالگی» درباره زندگی پسری است که همراه پدرش در دل جنگلی دورافتاده زندگی می‌کنند. پسر در این جنگل زمستانی احساس تنهایی می‌کند تا روزی که پدرش -که یک شکارچی است- برای او مرغابی وحشی زنده‌ای را به دام می‌اندازد تا بلکه پسر را از تنهایی در بیاورد. پسر به مرغابی نزدیک می‌شود اما مرغابی وحشی از پسر گریزان است تا روزی که پسر در حین بادبادک‌بازی پایش می‌شکند و این امر موجب می‌شود که پسر در کی از زندگی مرغابی بی‌بال و پر پیدا کند آن‌ها با هم دوست می‌شوند اما طی یک دنبال بازی کودکانه مرغابی درون چاه نزدیک خانه می‌افتد و چون پرهایش پیچیده شده است دیگر نمی‌تواند از چاه بیرون بیاید این اتفاق موجب دگرگونی نگاه پسر می‌شود تا جایی که شبی خواب می‌بیند که به جستجوی مرغابی به درون چاه سفر کرده است و در انتهای چاه بهشتی را می‌باید که مرغابی در آن شاد، سلامت و آرام در برکه‌ای صاف و روشن مشغول آب‌تنی است پسر و مرغابی در چاه یکدیگر را می‌شناسند و مرغابی به کمک پسر از دهانه چاه بیرون می‌آید و دوباره به جهان بیرون چاه باز می‌گردد.

انیمیشن شما بر پایه تکنیک و سبک استاپ‌موشن بنا شده است. استاپ‌موشن چه ظرفیت‌هایی به کارگردان می‌دهد و از طرف دیگر کارگردان را در چه موقعیت‌هایی محدود می‌کند؟ یا به قول معروف دست و بال او را می‌بندد؟

استاپ‌موشن خیلی ظرفیت دارد اگر چه محدودیت‌هایی نه در تکنیک بلکه در عوامل و زیرساخت در این شیوه برای ما

سرمایه گذاران
محمد حسینیخانی
حنیف سروری
بنیاد سینمای فارابی

پچ لاله
فیلمی از
عادل تبریزی
تهیه کننده: میرولی اله مدنی
تهیه کننده اجرایی و مجری طرح: حنیف سروری

حامد بهداد | باران کوثری | سروش صحت | بهرنگ علوی
امیرحسین رستمی | نادر سلیمانی | یژن بنفشه‌خواه | سیاوش چراغی پور | امجد الهی
مریم همتیان | ایمان اسماعیل پور | علی باغفر | حامد شیخی | وحید رحمتی
داود وندهاده | با معرق علی راد باحتسور | فرهاد آبیض | بهرمنی جمشید هاشمپور (آریا)
خاطره سازان رضا صفائی پور - حسن رضایی

پخش از
سینما